



مرکز مجاز امام صادق علیه السلام

الروضة البهية في شرح اللمعة الدمشقية (القضاء)

کیفیت حکم - جواب مدعا علیه ۵

جلسه ۱۳

استاد رفعتی

شهادت دادن بینه:

اگر مدعی، شهود خود را حاضر نمود:

الف. اگر عدالت آنها نزد حاکم محرز شد؛ باید بر طبق شهادت آنها حکم نماید.

ب. در صورتی که ایشان را فاسق بدانند؛ شهادتشان را نمی پذیرد.

ج. اگر از نظر عدالت و فسق، مجهول الحال باشند؛ باید از مدعی بخواهد که آنها را تزکیه و تعدیل نماید.

جرح و تعدیل شهود:

پس از تعدیل شهود بواسطه مدعی، از منکر بخواهد که اگر جارح دارد حاضر نماید؛ در صورتی که منکر جهت استحضار جارح مهلت بخواهد؛ وی را سه روز مهلت دهد و اگر منکر نتوانست جارح را در این مدت حاضر کند؛ حاکم باید بر علیه وی و بنفع مدعی حکم کند؛ مشروط به اینکه مدعی، خواهان حکم باشد.

شک در شهود:

اگر حاکم، نسبت به شهود مدعی تردید و شک داشت؛ آنها را از هم متفرق ساخته و از هریک به طور جداگانه مشخصات قضیه را سؤال نماید؛ چنانچه در گفتار با هم اختلاف داشتند؛ شهادتشان ساقط می شود. لازم به توجه است که بر قاضی مکروه است در جایی که شهود، از اهل بصیرت و کمال هستند؛ ایشان را تفریق نموده و بدین وسیله، آنها را در مشقت و تنگنا قرار دهد؛ چنانچه غیر تفریق از انحاء ضیق را شایسته نیست در حق آنها ملاحظه نماید.